

Heřman Josef Tyl, O.Praem.

Křížová cesta

Miluji Tě, Ježíši můj!
Posiluj stále lásku mou!

Ježíši můj, chceme jít v duchu za Tebou cestou křížovou, cestou tvé lásky a naší spásy. Dej nám potřebnou milost, aby nás toto svaté rozjímání o Tvém utrpení posílilo na cestě života, abychom vše, přijímali tak, jako Ty, z vůle Otcovy, pro větší čest a slávu Jeho a spásu našich duší.

Amen.

I. Ježíš odsouzen na smrt ukřižováním.

Velekněz Kaifáš zapřísahá Ježíše před veleradou skrze Boha živého, aby jim řekl, je-li on Kristus-Syn Boží. A Ježíš v plném majestátu svého božství praví: Já jsem! (*Mat. 26, 63; Mk. 14, 61*) Tato slova věčné Pravdy mají za následek ortel smrti.

Ježíši můj, za to, že jsi se z lásky k nám stal člověkem, že se láska Boží Vtělením druhé Božské Osoby tak hluboce sklonila k lidstvu, aby člověka učinila dítětem Božím, zloba lidská tě nechce slyšet, tobě nevěří, ba volá: Ukřižuj, ukřižuj Ho!

Ježíši můj, děkuji Ti za milost svaté víry, kterou jsi dal našemu národu, za dar výchovy podle Tvých křesťanských zásad, za své drahé rodiče. Dej nám, prosíme Tě Ježíši, všechny potřebné milosti, aby si náš lid uhájil vzácný poklad svaté víry proti všem nepřátelům Tvé církve. Amen.

II. Ježíš přijímá na sebe kříž.

Ježíšova věrnost i láska vztahuje ruce po nástroji svého umučení a tak oddaně ho nese. Vždyť je to přání Otce, který tak miloval svět, že dal svého Syny Jednorozeného, aby nikdo, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (*Jan 3, 16*)

A Ježíš je tolik věrný v plnění vůle Svého nebeského Otce. Je to však též Ježíšova láska ke spáse lidských duší a také duše tvé, kterou On tolik, tolik miluje.

Odtud Jeho oddanost k celému vykupitelskému dílu, které vrcholí a končí smrtí na kříži.

Ježíši můj, svým utrpením posvětils i bolesti naše! Nauč nás přijímati utrpení z rukou Otce a dej, aby cesta bolestných zkoušek našeho národa, přivedla nás všechny k vlastní očištění ducha, posvěcení práce a posílení ve věrnosti a lásce k Tobě. Amen.

III. Ježíš padá pod křížem.

Kříž byl těžký, ale ještě těžší bylo břemeno neuznání, nenávisti, zloby, zášti a rozběsněných vášní, které propukly v lidském srdci. Ježíš padá k zemi na cestě své lásky a to jen pro tebe, aby ti ukázal, jak velice tě miluje, jak těžké je pro Něho břemeno, že ty jsi Jej ve své lásce zklamal, opustil a o jeho lásku nestál.

Ježíši můj, kéž národ náš již nikdy neupadne do hříchu nevěry a nelásky, které nás vzdálily Tvé Božské lásce. Litujeme jich opravdu z celého srdce. Pro tento Tvůj pád na křížové cestě, prosíme Tebe, odpusť nám naše hříchy a dej nám sílu, ať již nikdy do nich neupadneme. Amen.

IV. Ježíš se setkává s Marií Matkou Svou.

Matka a Syn! Syn jde na popravu. Zmučen, ztrýzněn, krví a potem zbrocen, vleče nástroj svého umučení, veliký kříž. Kolem Něho rozběsněné vášně lidské zloby, lomoz, křik, nadávky a proklínání. Matka touží vidět ještě naposled Svého jediného Syna, vždyť ho tolik, tolik miluje a jen a jen pro Něho žije. Její krásné, čisté oči, plné mateřské něhy, bolu i lásky se setkávají s krví zalitýma očima Syna.

Kdo dovede pochopit, co vše bylo v tom setkání očí? Jak by Ho ráda objala, vzala do své náruče a vynesla z tohoto středu lidské zloby-avšak nemohla.

Matko bolestná! Naše hříchy byly příčinou Tvých bolestí, pro které jde tvůj milovaný Syn na popravu. Odpusť, ach odpusť, Matko Syna Božího, našemu národu všechno zneuctění s rouhání! Odpusť našemu lidu onen den zneuctění Tvé sochy na Staroměstském náměstí v Praze, na prahu naší národní samostatnosti. Přijmi nás, Matko, opět za své dítky a dej, ať náš národ zůstane povždy národem Tvým-mariánským.

Pro lásku svého mateřského srdce, jakou se ono svíralo, když jsi potkala na křížové cestě Svého opuštěného a ztýraného Syna, vypros nám stálý život v milosti posvěcující a dar porozumění hlubokým tajům Božské lásky. Amen.

V. Šimon z Cyrany pomáhá Ježíši nésti kříž.

Kříž byl čím dál těžší. Ježíš pod ním dýchá těžce, potácí se, nemůže dále. Zdá se, že zamře vysílen již cestou. Zloba lidská Ho chce však vidět umírat na kříži. Proto římský žoldněří nutí, kolem jdoucího rolnického dělníka, Šimona z Cyrany, aby pomohl Ježíši nésti kříž.

Šimon vidí, nelidsky ztrýzněného, Ježíše. V Ježíšových očích je tolik touhy po soucitu a lásce duší... Šimon pomáhá. Tento čin Šimonův volá k tobě: Nestyd' se za kříž, to znak tvé svaté víry a tvé spásy! Uchop se jej v pravý čas a pomoz mu zvítězit a nastolit se v srdcích všech lidí! Zanes jej do nejzazších končin světa.

Odpusť Ježíši, našemu národu, že kdysi vyloučil tvé kříže ze škol a úřadů a dej nám síly, abychom tento symbol vítězství nad životem a smrtí vnesli nadšeně nejen zpět do veřejného života, ale především do svých srdcí.

Ježíši můj, dej nám srdce vpravdě křesťanská, která by tě milovala věrně a nezalekla se žádných obětí v práci, pro vítězství Tvé lásky v našem národě. Amen.

VI. Sv. Veronika podává Ježíši roušku na utření potu.

Pravá láska pozná, čeho je třeba a jedná. Nečeká, nebojí se a neleká ani nejhroznějších zločinců. Je pevná i věrná životem i smrtí. Proto neváhá, neohlíží se, jedná bez bázně a strachu.

Ježíšova svatá tvář je zalepena krví, potem, prachem i slinami biřiců. To zpozorovala svatá Veronika a ihned ji nutí její soucitné, milující srdce, aby mu podala svůj šátek s hlavy na utření tváře.

Odměnou za tuto službu lásky, dostává svatá Veronika na vráceném šátku, otisk svaté tváře Božského Spasitele.

I nám jsi vtiskl, Božský Spasiteli, Svou Tvář již na křtu svatém milostí posvěcující. Kéž si vážíme vždy, tohoto nejvzácnějšího daru od Tebe a kéž jej nikdy neztratíme u vědomí, že bychom s ním ztratili Tebe.

Vzbuď našemu národu hodně smírných obětí, které by obětí svého života, roznítily vlažná srdce láskou k Tobě i bližnímu. Amen.

VII. Ježíš padá podruhé pod křížem.

Ježíš je spojen s křížem páskou lásky k tobě, páskou, kterou nemožno porušit. Vleče opět kříž, vrávorá únavou i mdlobou,-padá...

Kolikrát jsi svévolně trhal pásku lásky, spojující tě s Ježíšem? A Ježíš je tak věrný ve své lásce až k smrti na kříži!

Ježíši můj, byly to naše opěťované hříchy, kterými jsme Ti způsobili tolik bolesti. Náš nevděk a opěťovaná nevěra Ti působí tolik bolestného zklamání a ty neustáváš ve své lásce. Kéž můj národ již nikdy neupadne do opěťovaných vin černého nevděku a měl-li bych někdy padnou do hříchu i já, ať je to Tvá svatá náruč, která mě zachytí a přivine na Tvé svaté Srdce. Amen.

VIII. Ježíš potkává plačící ženy s dětmi.

Tak miloval pouze Ježíš! Jde na popravu a ještě touto cestou myslí jen a jen na blaho druhých. Potkává ženy, ty nad ním ustrnutím pláčí, avšak On jim praví: Dcery Jeruzalémské, naplačte nade mnou, ale samy nad sebou plačte a nad dítkami svými. (*Luk.23,28*)

Ježíš ví, co čeká Jeruzalém, že nepoznal den svého navštívení... Kolikrát chtěl Ježíš shromáždit kolem sebe jeho dítky, jako shromáždí slepice kuřátka pod svá křídla, ale on nechtěl; (*Mt.23,37*)-ba nyní Ho vyvádějí synové Jeruzaléma z města ven, aby Ho ukřížovali.

Můj Ježíši, děkuji Ti za milost, že jsem Tebe poznal a smím říci se sv.Pavlem: Vím komu jsem uvěřil. Ale kolik jich ještě v našem národě je, kteří stojí u cesty Pravdy a Života, jsou však hluší pro Tvou Pravdu a slepí pro Tvé stopy v přírodě. Dej nám, Ježíši náš, milovat sebepoznání, pravé lítosti a ducha pokání, ať včas poznáme dny Tvého navštívení a oplakáváme vše to, co nás kdy vzdálilo od Tebe. Amen.

IX. Ježíš padá po třetí pod křížem.

Jak bolestný to pohled na Ježíše, ležícího v prachu země pod břemenem kříže. Již tak blízko cíle a padá potřetí pod tíhou lidské nenávisti, která mu položila kříž na ramena.

Ježíši můj, padáš v prach země, abys mne, prach této země, opět pozvedl, posvětil a učinil tak účastným království věčného.

Dej, ať můj národ povstane hříchu bludů a nevěrnosti, dej rozkvět svému království v něm a nám všem pak milost vytrvání ve věrnosti Tobě až do konce. Amen.

X. Ježíš zbaven roucha.

Na místě popravu zbavují Ježíše šatu. Jeho krásné, mladé, mužné tělo je poseto ranami, které se nyní při nemilosrdném svlékání šatu, opět otevřely a z nich teče krev. Tak zde stojí obnažen před tváří lidských vášní za smyslné rozkoše celého světa-také za tebe.

V duchu lítosti a pokání voláme k Tobě s Davidem:

Srdce čisté stvoř ve mně, ó Bože a ducha pravého obnov v útrokách mých!

Nezamítej mne od Svě svatě tváře a svého svatého ducha mi neodmítej!

Navrať mi radost z ochrany své a duchem statečným mne posilni! (*Žalm 50*)

XI. Ježíše přibíjejí na kříž

Po celý svůj život neměl Ježíš místa, kde by hlavu položil a nyní lidská zloba mu připravila smrtelnou postel na dřevě kříže. Rozpíná ruce, jako by tě chtěl obejmout, ale zášť a nenávisť lidí mu tyto ruce přibíjejí k břevnu kříže, aby již nemohly žehnat a konat skutky lásky a milosrdenství. Tak velice zaslepuje lidstvo vašeň nenávisti.

Kam přišel Ježíš, tam vše ožilo a nyní mu přibíjejí i nohy, ježto nenávisť ničí, bourá, libuje si v kruté smrti svých obětí, miluje pouze ruiny, spoušť a smrt.-

Je slyšet tiché sténání. Krev stříká do výše. To prorážejí Ježíši nejen svaly, žíly a tepny, ale i nervy, takže v tom Ježíšové zasténání můžeme slyšet slova: Pohleďte a vizte, je-li bolest, jako bolest má. (*Pláč Jer. 1, 12*) Nejhrůznější, nejkrutější způsob smrti zvolila lidská nenávisť pro Lásku Boží.

A to vše trpí Ježíš pro tebe, aby tebe zachránil před věčnou smrtí.

Ježíši můj, Ty jsi nás vykoupil svou vlastní krví. Proto patříme Tobě a nechceme patřit nikomu jinému, než jedině Tobě, Lásko naše. Amen.

XII. Ježíš umírá na kříži

Tříhodinový zápas mladého muže se smrtí ve strašných krutých mukách na kříži. Zápasí o vítězství Lásky nad říší nenávisti, hněvu a zloby v duši člověka. Umírá jako člověk, vítězí jako Kristus. Svou smrtí posvěcuje smrt tvou. Život věčný, ba Život sám se zde klade v oběť, bys došel spojení s Ním ve věčné blaženosti.

A tato triumfující Lásky i odtud volá a prosí za ty, kteří ji přibíjejí se na kříž: Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí. (*Jan 19, 26, 27*)

Něha lásky Božského Syna ke své Matce, odkazuje Pannu Marii svému miláčku, sv. Janovi: Ženo, hle, syn Tvůj-hle Matka Tvá. (*Jan 19, 26, 27*)

Ba, láska přesvatého Srdce Ježíšova nezná mezí. Jeho Srdce jako by se svíralo bolestí nad zlobou zaslepené nenávisti a na jedinou prosbu kajícího lotra: Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš do svého království, dí Ježíš: Amen, pravím tobě, ještě dnes budeš se mnou v ráji. (*Luk. 23, 42, 43*)

Je tma. Ani slunce nechce propůjčit světlo této běsnící zlobě. I tvrdá skála puká, opona chrámová se trhá v půli a vůle Boha Otce dopouští, aby Jeho Syn pocítil v této hrůzné chvíli opuštěnost Jeho Samého a to za naši lehkomyšlnost, s jakou my někdy urážíme a opouštíme Lásku Boží. Tato opuštěnost je tak hrůzná, že Ježíš volá: Eloi, Eloi, lamma sabaktani – Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? (*Mk. 15, 34*)

Je děsné dusno. Rty horečkou praskají-žízeň nesmírná. Umírající Ježíš volá: Žízním! (*Jan 19, 28*) Tělo jeho žízní po vodě, duše však po spáse lidských duší, pro něž tato strašná, hrůzná muka.

Ubývá krve, síly slábnou. Lásky Kristova nyní již myslí pouze na lásku Otce. Ježíš s napětím posledních sil se modlí: Otče, v ruce Tvé poroučím ducha svého. (*Luk. 23, 46*)

Potom srdce bije slaběji, dostavuje se agonie, vykupitelské dílo skončeno, Ježíš volá: Dokonáno jest! (*Jan 19, 30*)-naklání hlavu a umírá.

Ježíši můj, posilni lásku naši, abychom i my, jako Ty, dovedli odpustit každému.

Dal's nám Pannu Marii za Matku. Dej ať jsme Ti tak věrnými, jako Ona Ti byla věrnou i v nejhroznější chvíli, kdy všichni Tě opustili.

Dej nám všem milost včasného pokání a pravé lítosti, abychom s lotrem po pravici, došli věčné blaženosti. Ať Tě nikdy neopustíme ve vědomí, že bychom ztratili s Tebou vše.

Ať vždy jen více a více žízňíme po Tvé lásce a v ní rosteme. Kéž i svatě zemřeme a duše naše vrátí se k Tobě. Kéž však také žijeme svatě, abychom mohli říci s Tebou šťastně: Dokonáno jest.

Můj Ježíši, Tys chtěl býti králem lidských srdcí. Proto ses nechal přibít na kříž, abys všechno lidstvo přitáhl k Sobě. Své srdce nechal's prohnat kopím, abys nám ukázal vestu své lásky. Zasvěcujeme Tobě svá srdce, oddáváme se Ti cele se svým životem i smrtí. Ježíši, Tvoji jsme a Tvoji býti chceme v životě i smrti. Amen.

XIII. Ježíš sňat z kříže.

Ježíše sňali z kříže a položili do náruče Matky. Jako krásné dítě Jej dala světu a svět Jí Ho takhle vrací! A proč takhle? Slyšme slova Božského Spasitele, která pronesl ke svým apoštolům při poslední večeři: Jestliže svět vás nenávidí, věřte, že mne nenáviděli prve, než-li vás. (*Jan 15,18*) Ale to de dělo a děje, aby se naplnilo slovo, kteréž jest napsáno v zákoně jejich: Nenáviděli mne bez příčiny. (*Jan 15,25*)

Byla to tedy nenávisť, nejtěžší a nejosudnější choroba lidského ducha, která Panně Marii ztýrala a ukřižovala Syna. Ježíš přišel na svět založit království lásky, avšak lidská nenávisť mu vypověděla boj. Ježíš chce vítězit láskou v lidském srdci, avšak zloba pekla chce toto srdce ovládnout hříchem. Pro co se rozhodneš?

Matko bolestná! Tys nejlépe rozuměla Srdci Ježíšovu, Ty máš pochopení i pro naše srdce. Ty jsi prošla mořem utrpení, bez slova odporu, milovala něžně a věrně bez touhy po požitku. Přijmi naše srdce do Své ochrany, aby se v nich nikdy neuhostilo peklo se svou nenávisť a zlobou hříchu, ale abychom vždycky byli a zůstali Tvými věrnými dětmi. Amen.

XIV. Ježíšův pohřeb.

Ježíše kladou do hrobu, ve kterém ještě nikdo nebyl položen.

Můj Ježíši, takové, nezadané chceš mít naše srdce pro sebe, pro své živé a oslavené Tělo v Eucharistii. Zachovej je vždy čistá, prostá veškerých vášní a zloby, nechť v nich není stínu hříchu, abys do nich rád přicházel při sv. přijímání se vším bohatstvím milostí a aby byly povždy jen a jen Tvoje. Amen.

Závěr:

Božský Spasiteli, posiluj duše naše na cestě života, by žily vírou, nadějí i láskou a tak došly štěstí v království Tvé lásky. Amen.

Ježíši! V tak krutých mukách zemřel's na kříži za spásu lidských duší. Nenechej je v očistci čekat na sebe, ale popřej jim brzké účasti na patření blažených ve věčném světle. Amen.

Plnomocné odpustky možno věnovat duším v očistci.

Ty věříš příteli?
Já nemám důvodu, proč bych nevěřil Kristu, který pro svou pravdu a pro naše dobro
zemřel na kříži a kterého nade vše miluji!

*Tuto Křížovou cestu napsal na žádost svých kamarádů pro své spoluvězně
v koncentračním táboře Buchenwaldě L.P. 1943.*

Heřman Josef Tyl, N 16697

